

at vi burde kaste Forstærkningen bort. Jeg tror, at dersom vi kunne udruste de Andre fuldstændig, maa vi være vel tilfredse, og da er det naturligt, at de, der have Familie, blive hjemme, og at man benytter de Ungre. — Jeg skal ikke opholde det høie Thing ret længe; det var kun disse Betragtninger, jeg vilde tillade mig at anstille for at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa — jeg antager nemlig, at et saadant vil blive nedsat i denne Sag. — Men der er dog en Ting, jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, og det er den Maade, hvorpaa Hesteopkjøb til vort Rykteri finder Sted. Der er fra forskellige Sider fremkommet Klager derover og, som jeg tror, ikke uden Grund. Man har f. Ex. beklædtgjort paa dette eller hint Sted møder Kommissionen til en bestemt Tid og kjober Heste op. Mange ere reiste dertil, og saa har der dog intet Opkjøb fundet Sted; man har ikke kunnet bruge nogen af de tilstedekomne Heste. Jeg er Kommissionen taknemmelig, fordi den tager de bedste Heste, saa at vi beholde dem her i Landet, i Stedet for at de skulde blive udsorte til Udlandet; men det har vist sig, at efter flere mislykkede Forsøg paa at faae fat paa disse Heste have de, naar Alt kommer til Alt, dog tilsluttet, naar de ere reiste et andet Sted hen, faaet de selsomme Heste, som de tidligere havde kasteret, fordi de ikke kunde bruge dem. (Berg: Ja, det har været af en Mellemhandler!) Ja, det har ganske vist været en eller anden Hestehandler, der har havt dem og har præsenteret dem. Jeg tror, at dersom man vil tage dette Forhold under Overveielse, vil denne Menne kunne blive rettet.

Dinesen: Da det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer) igaar havde Ordet, gjorde han Forskel mellem Hæren og Samfundet og stillede Hæren ligesom udenfor Samfundet. Jeg er en Modstander af denne Betragtning, idet jeg tror, at vi ikke skulde stille nogen Del af Folket, hvad Stilling den end har, udenfor Samfundet. Vi ere et saa lille Folk, at vi nok have nodig, at regne os Alle dertil. — Jeg syntes heller ikke om de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om forskellige Sygeligheder, som han fandt være tilstede, men som jeg dog ikke tror, han fandt repræsenterede her i Salen. Naar man omtaler saadanne formentlige Sygeligheder, skal man være fuldstændig sikker paa, at man selv befinder sig i sund Tilstand. — Det ærede Medlem sigtede ligesom Krigsbestyrelsen for, at en af

dens Grunde til at foreslaa forskellige nye høiere Befalingsmænd var den, at den herved vilde faae den Behagelighed at have saadanne høitlønede Poster at bortgive. Jeg antager ikke dette, men jeg gaar ud fra, at Krigsbestyrelsen ved sine Forslag har troet at ramme det, som er det mest Tjenlige for Forsvaret. — Naar det ærede Medlem kom ind paa at anstille Betragtninger over, hvor Meget vi kunne ofre, og hvad vi hade offret til Forsvarsvæsenet, skal jeg dertil sige, at vi ganske vist have offret meget Betydeligt i de Aar, der ere forløbne; men jeg er overbevist om, at vi desuagtet ikke, som han talte om, have tilfidesat andre Formaal. Uagtet vi have offret meget Betydeligt til vort Forsvarsvæsen, have vi dog kunnet fyldestgjøre alle de Krav, der ere stillede til os, og som man har troet at burde fyldestgjøre. Hermed vil jeg ikke have sagt Alid, end at vi, hvis vi kunne opnaa Besparelser paa et eller andet Punkt af Forsvarsvæsenet, skulde se at komme dertil, forsaavidt vi tro at kunne gjøre det uden Skade for Forsvaret. Mit Formaal ligeoverfor hele denne Sag er for det Første, at vi søge at bevare den almindelige Værnepligt, og dernæst, at vi, naar vi gjøre det, sørge for, at Mandstabet faar en saadan Uddannelse, samt at der er et saadant Antal af Befalingsmænd tilstede, at vi kunne have Daab om, at de, der skulde forsvare Landet, ikke i det afgjørende Oieblik komme til at lide ander altsfor store Mangler i disse Retninger. Det ærede Medlem talte samtidig dermed om, at vi ved mange Leiligheder grebe for dybt i de Smaas Lomme, samt at vi skulde se at opnaa forskellige Skatteforandringer. Jeg haaber, at vi inden lang Tid ville komme til at se, at det er for fuldt Udvor, at man ønsker disse Skatteforandringer, hvorom der saa ofte er talt; de Erfaringer, jeg for mit Vedkommende har fra Fortiden, synes imidlertid efter min Opfattelse ikke at tale gunstig i denne Retning. — Naar det ærede Medlem talte om Standpaaismen, er jeg forsaavidt enig med ham, som jeg tror, at det vilde være gunstigt for os, om vi kunde komme til et Forsvarsforbund med de andre nordiske Lande; men det forekommer mig ikke, at det for Diebliffet ser ud til, at der i saa Henseende er Meget at opnaa; jeg ser ikke noget til, at man fra den anden Side sjiotter stort om at have noget med os at gjøre. Naar det ærede Medlem talte om, at man i høiere Kredse mere havde brugt Ord end Handling, vil jeg for mit Vedkommende ønske, at vi ikke paa vor Side komme til at bære os ligedan ad; jeg vil ønske, at vi ikke komme til at bruge for mange Ord om denne